

Journal of Education Studies

Volume 10
Issue 3 *July-December 1981*

Article 14

1-1-1981

บทบรรณาธิการ

ประกอบ คุปรัตน์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

คุปรัตน์, ประกอบ (1981) "บทบรรณาธิการ," *Journal of Education Studies*: Vol. 10: Iss. 3, Article 14.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol10/iss3/14>

This Editorial is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

การอุดมศึกษาออกจะเป็นชื่อที่แปลกใหม่สำหรับคนโดยทั่วไปทั้ง ๆ ที่ความจริงเราได้มีสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบสมัยใหม่มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และถ้าเราจะมอง “การอุดมศึกษา” ในฐานะสาขาวิชาแล้วก็ย่อมมีความแปลกยิ่งขึ้นไปอีก ถ้าจะพูดถึงการประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ยังพอจะเข้าใจได้ว่ามันคืออะไร การสอนสาขาวิชาอุดมศึกษาที่มีตามสถาบันอยู่ 3 แห่งในปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่ทักกันชนิกคนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าเราได้ทำอะไรกัน ณ จุดนี้น่าจะถึงเวลาแล้วที่เราจะประกาศให้สังคมรู้ว่า การอุดมศึกษามีเอาไว้เพื่ออะไร

จากอดีตที่สมัยมีโรงเรียนข้าราชการพลเรือนเมื่อเกือบหนึ่งศตวรรษมานั้น เรามีนิสิตที่มาจากคนมีตระกูลเพียงไม่กี่คน ปัจจุบันจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2522 เรามีผู้เรียนในสถาบันต่าง ๆ ถึง 468,485 คน และในปี พ.ศ. 2525 เฉพาะมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีนักศึกษาถึงประมาณครึ่งล้านคน นักศึกษาที่เข้ามาใช้ชีวิตในระบบอุดมศึกษาปัจจุบันได้มีลักษณะหลากหลายทั้งทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ความรู้ความสามารถ และค่านิยมต่าง ๆ ในด้านอาจารย์ ปี พ.ศ. 2522 มีอาจารย์อยู่ในระบบอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยอยู่ทั้งสิ้น 11,131 คน เป็นปริญาตรี 3,057 คน จบปริญาตรี 6,169 คน และปริญาเอก 1,905 คน และการบริหารบุคลากรเหล่านี้คงมิสามารถกระทำได้ด้วยการใช้ระบบราชการบริหารกองทัพหรือหน่วยงานกรมกองธรรมดา นอกจากสภาพการเติบโตของประชากรแล้ว ในด้านการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐก็เช่นกัน เฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าได้ขยายตัวเกิน 7 พันล้านบาทต่อปีแล้ว และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาอีกไม่ต่ำกว่า 1.5 พันล้านบาท การอุดมศึกษาจึงมิใช่เรื่องเล็กน้อยที่เราควรจะปล่อยปละละเลยได้ต่อไปอีกแล้ว

ในสังคมไทยปัจจุบันเราจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและหาวิถีใหม่ของการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงยิ่งขึ้น นิสิตนักศึกษาที่มีหลากหลายในถิ่นต่าง ๆ จำเป็นต้องมีวิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้อง มีเทคโนโลยีที่จะเสริมให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านการศึกษา และการใช้ทรัพยากร ในด้านระบบบริหารเราจำเป็นต้องมีการศึกษารูปแบบการบริหารที่มี

ประสิทธิภาพจริงในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีใช้เพียงจำลองเอาว่ามหาวิทยาลัยคือกรมหรือกองในระบบราชการธรรมดา สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องหมุนให้ทันโลก จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบข้อมูล ต้องมีการศึกษาและวิจัยสถาบันเพื่อผลประโยชน์ในด้านการพัฒนา

เมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลที่ทำงานอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้และพัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ไม่ว่าในด้านการพัฒนาทักษะการบริหาร การทำความเข้าใจเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาและการให้บริการแก่เขาเหล่านั้น การวางหลักสูตรการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนจริง โดยใช้แนวกรรมเรียนการสอนต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่และสอดคล้องกับสภาพการณ์แท้จริง วารสารเศรษฐศาสตร์ฉบับ “การอุดมศึกษา” นี้เป็นเพียงนำในถ้อยน้อย ๆ ที่เป็นตัวอย่างของทะเลแห่งสรรพวิชาการศึกษาที่ยังต้องค้นหาอีกมหาศาล สำหรับปัญญาชนและผู้สนใจอนาคตการศึกษาของชาติโดยทั่ว ๆ ไป เราหวังว่าวารสารฉบับนี้คงให้ความกระจ่างของสาขาวิชา “การอุดมศึกษา” แก่ท่านบ้างไม่มากนัก

ประกอบ คูปรรัตน์